II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 11. november 2003

om den statsstøtte, som Det Forenede Kongerige agter at yde inden for rammerne af WRAP-programmets miljøordning (Environmental Grant Funding) og lejegarantifond (Lease Guarantee Fund)

(meddelt under nummer K(2003) 4087)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2004/317/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse bestemmelser [1] og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 9. juli 2002, der blev registreret 16. juli, anmeldte Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 88, stk. 3, sit handlingsprogram vedrørende affald (WRAP). Ved brev af 2. august 2002 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger, der blev fremsendt af de britiske myndigheder ved brev af 28. august 2002. Efter et møde mellem Kommissionen og de britiske myndigheder den 29. august 2002 fremsendte de britiske myndigheder yderligere oplysninger ved brev af 13. september 2002, der blev registreret 18. september 2002. Kommissionen anmodede på ny om yderligere oplysninger ved brev af 23. oktober 2002, som de britiske myndigheder besvarede ved brev af 3. december 2002, der blev registreret den 6. december 2002. Ved brev af 15. januar 2003, der blev registreret 23. januar 2003, anmodede de britiske myndigheder om et nyt møde med Kommissionen, der blev afholdt den 21. januar 2003. Efter mødet indsendte de britiske myndigheder yderligere oplysninger i en række breve dateret mellem den 24. januar og 7. februar 2003.

(2) Den 19. marts 2003 besluttede Kommissionen delvist at godkende WRAP-programmet og indlede proceduren i henhold til traktatens artikel 88, stk. 2, med hensyn til WRAP's miljøordning (Environmental Grant Funding) og en del af WRAP's lejegarantifond (Lease Guarantee Fund), som var blevet anmeldt på basis af EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse [2] (i det følgende benævnt »rammebestemmelserne for miljøstøtte«). Kommissionen underrettede ved brev den 21. marts 2003 Det Forenede Kongerige om denne beslutning. Sagen blev registreret under nr. C 21/2003.

(3) Ved e-mail af 8. april 2003, der blev registreret samme dag under nr. A/32568, anmodede de britiske myndigheder om at få fjernet visse fortrolige oplysninger fra Kommissionens beslutning. Kommissionen svarede ved brev af 22. april 2003. De britiske myndigheder svarede ved e-mail af 2. maj 2003, som blev registreret under nr. A/33144. Kommissionen fremsendte yderligere bemærkninger til spørgsmålet om fortrolighed ved brev af 7. maj 2003. De britiske myndigheder tilsluttede sig disse bemærkninger ved brev af 12. maj 2003, som blev registreret den 19. maj 2003 under nr. A/33512.

[1] EUT C 129 af 3.6.2003, s. 6.

[2] EFT C 37 af 3.2.2001, s. 3.

(4) Ved brev af 25. april 2003, som blev registreret samme dag under nr. A/32958 svarede Det Forenede Kongerige på indledningen af proceduren.

(5) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ([3]). Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger vedrørende støtten.

(6) Kommissionen modtog 29 bemærkninger fra interesserede parter. Disse bemærkninger fremsendte den til Det Forenede Kongerige ved brev af 17. juli 2003. Det Forenede Kongeriges bemærkninger blev modtaget pr. e-mail den 26. august 2003, som blev registreret samme dag under nr. A/35866.

(7) I sin beslutning af 23. juli 2003 i sag C 61/2002 besluttede Kommissionen delvist at godkende støtten til Shotton Newsprint. Denne sag udgjorde en individuel anvendelse af WRAP's miljøordning.

(8) Ved brev af 1. august 2003 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger, og de britiske myndigheder fremlagde yderligere oplysninger ved brev dateret den 3. september 2003, som blev registreret den 4. september 2003 under nr. A/36039.

(9) Den 12. september 2003 blev der afholdt et møde mellem Kommissionen og repræsentanter for den britiske regering og WRAP-programmet. På baggrund af dette møde anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger, og Det Forenede Kongerige fremlagde yderligere oplysninger pr. e-mail af 26. september 2003, som blev registreret den 29. september 2003 under nr. A/36643, og e-mail af 30. oktober 2003, som blev registreret den 31. oktober 2003 under nr. A/37458.

2. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

2.1. Præsentation af WRAP og dennes målsætninger

(10) Støtten gives inden for rammerne af handlingsprogrammet for affald og ressourcer. Ifølge de oplysninger, som Det Forenede Kongerige har forelagt, har man etableret programmet og dets gennemførelsesorgan (herefter benævnt »WRAP«) for at fremme effektive markeder for genbrugsmaterialer og produkter ved at stimulere efterspørgslen efter disse materialer og produkter. Blandt WRAP's medlemmer findes den velgørende institution Wastewatch, branchesammenslutningen Environmental Services Association samt Det Forenede Kongeriges minister for miljø, fødevarer og landbrugsanliggender. WRAP har ansvaret for at administrere støtten, finansieres af staten og løber over tidsrummet 2001-2004. WRAP fungerer som hjælpeorgan for regeringen og gennemfører dennes politik, selvom det har form af en privat virksomhed.

([3]) Se fodnote 1.

(11) Retsgrundlaget for programmet er afsnit 153 i Environmental Protection Act af 1990 og Financial Assistance for Environmental Purposes (Nº 2) Order af 2000.

(12) Formålet med WRAP er at fremme bæredygtig affaldshåndtering og sikre effektive markeder for affaldshåndtering og genbrug. Navnlig er det de britiske myndigheders målsætning at overholde fællesskabsmålene for affaldsgenbrug som fastlagt i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ([4]) (herefter benævnt »deponeringsdirektivet«), i henhold til hvilket medlemsstaterne skal nedbringe bortskaffelsen af dagrenovation, og i Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald ([5]) (herefter benævnt »emballagedirektivet«), som kræver betydelige stigninger i genvindingen af emballageaffald senest i 2006.

(13) Med det formål at forøge affaldsgenvinding i Det Forenede Kongerige er der under WRAP-programmet etableret forskellige ordninger, der blev anmeldt den 16. juli 2003. Kommissionen afgav en positiv beslutning om følgende ordninger: WRAP's miljøordning (Grant Funding Regional Scheme), som blev anmeldt på basis af retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte, WRAP's SMV-ordning (SME Grant Funding Scheme), som blev anmeldt på basis af Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder ([6]), WRAP's pilotfond (Pilot Fund), og den del af WRAP's lejegarantifond (Lease Guarantee Fund), som var blevet anmeldt på basis af retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte ([7]) og forordning (EF) nr. 70/2001. Med hensyn til de to resterende ordninger, nemlig WRAP's miljøordning (Environmental Grant Funding) og den del af WRAP's lejegarantifond (Lease Guarantee Fund), som var blevet anmeldt på basis af EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse, besluttede Kommissionen at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2.

2.2. WRAP's miljøordning

2.2.1. *Ordningens mål og mekanismer*

(14) Formålet med dette støtteprogram er at fremme private virksomheders investeringer i anlæg, der kan forøge genvindingen af affald i Det Forenede Kongerige. Ifølge de britiske myndigheder er nødvendigheden af en sådan investeringsstøtte et resultat af den usikkerhed, der hersker omkring forrentningen af denne type investeringer, som skyldes de risici og omkostninger, som hænger sammen med at skaffe og bruge passende affaldsmaterialer og vanskeligheden ved at motivere til køb af produkter fremstillet på basis af genbrugsmaterialer. De udvalgte firmaer skal forpligte sig til at

([4]) EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.
([5]) EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10.
([6]) EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33.
([7]) EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

genbruge en vis mængde affald hvert år. Disse firmaer skal dernæst indgå leveringskontrakter med lokale myndigheder. Disse lokale myndigheder vil således have et incitament til at etablere systemer for selektiv indsamling af affald, idet de vil have garanti for at kunne sælge deres specificerede affald. Ved etableringen af sådanne oparbejdningsenheder forventes det således, at der vil blive skabt markeder for affaldsprodukter.

(15) De affaldsprodukter, som er omfattet af nærværende ordning, er træ, glas, plastik, aggregater og kompost. Til udvælgelse af støttemodtagere og for at fastlægge den relevante støtte benytter WRAP offentlige og konkurrerende udbud for hver type produkt. Disse udbud offentliggøres i fagpressen i Fællesskabet. Projekterne udvælges på basis af et antal kriterier: mest økonomisk fordelagtige tilbud, omfang og relevans af projektleverancer i relation til miljømålene for den konkurrencemæssige og organisatoriske gennemførlighed.

2.2.2. *Typer af projekter, der skal støttes*

(16) Under WRAP's miljøordning skal der ydes finansiering til projekter i forskellige sektorer.

(17) I sektoren for træ vil WRAP finansiere tre eller flere projekter vedrørende etablering af ny genvindingskapacitet, som skal producere forskellige typer slutprodukter: strøelse til dyr, dækningsmateriale inden for havebrug og landskabspleje, eller aktivt kul (en specifik type filter til industrielle kemotekniske anvendelser). Ifølge de britiske myndigheder bruges affaldstræ normalt ikke til produktion af slutprodukter. F.eks. bliver strøelse traditionelt fremstillet på basis af nytræ. I 2001 blev kun ca. 5 % af al strøelse i Det Forenede Kongerige fremstillet på basis af affaldstræ. Ifølge de britiske myndigheder skyldes det, at omkostningerne ved at forarbejde affaldstræ til genvinding normalt er højere end omkostningerne ved at forarbejde nytræ til en tilsvarende anvendelse. Derfor er det nødvendigt at stimulere investeringer i ny genvindingsinfrastruktur (f.eks. avanceret miljørensningsudstyr).

(18) I sektoren for glas ønsker WRAP at give støtte til et nyt anlæg, der kan forarbejde op til 80 000 tons affaldsglas om året (på basis af indenlandsk og kommerciel affaldsstrøm) ved at formale det til meget små partikler, under 90 mikron. Dette vil muliggøre og lette ny typer slutanvendelse, navnlig grønt affaldsglas, som i dag kun har meget begrænset slutanvendelse. En mulig brug af dette fine glaspulver er som flusmiddel i murstensprodukter og sanitetsvarer. Dette er en relativt ny teknologi. Ifølge de britiske myndigheder ligger det eneste sammenlignelige anlæg i Fællesskabet, som de har kendskab til, i Sverige, hvor det formalede glas anvendes som tilsætningsmiddel til cement. Der er allerede udvalgt en potentiel modtager. Det er et joint venture-projekt mellem Cleanaway Ltd og Glass Group Ltd. De britiske myndigheder understreger ligeledes, at dette projekt har yderligere miljømæssige fordele, ud over udtagelsen af 80 000 tons affaldsglas til genbrug. F.eks. vil anvendelsen af glas i sanitetsvarer mindske behovet for udvinding af råmineraler.

(19) I sektoren for plastik indebærer den foreslåede WRAP-støtte, at der oprettes en ny automatisk kapacitet for sortering og genvinding af plastikflasker, som inddeler materialerne efter polymertype og farve. Det sorterede materiale vil dernæst blive inddelt i plastikråmateriale, som kan anvendes til produktion af nye plastikflasker. I dag sker sorteringen af affaldsplastik normalt manuelt i Det Forenede Kongerige, og til den normale produktion af plastikflasker benyttes der ren polymer. I 2001 blev der brugt 460 000 tons plastikflasker i Det Forenede Kongerige, hvoraf under 500 tons (0,1 %) indeholdt et genindvundet materiale.

(20) For så vidt angår aggregater, har de britiske myndigheder allerede indført en afgift på udvinding af aggregater fra jordbunden, der skal tilskynde til genbrug af affaldsaggregater (f.eks. ved entreprenørarbejde). På grund af de allerede lave omkostninger, der er forbundet med naturaggregater og de høje omkostninger i forbindelse med udstyr til genvinding af aggregater, er afgiften i sig selv ikke noget tilstrækkeligt incitament for markedet til at investere i en sådan kapacitet. Det påtænkes derfor under WRAP at yde støtte til op til 20 projekter i hele Det Forenede Kongerige, som dækker etablering af sorterings- og genvindingskapacitet for affaldsaggregat. Disse projekter vil komme til at fokusere på affaldsaggregater, som i dag stort set ikke genbruges, navnlig affaldsaggregater med et højt forureningsindhold fra jord, ler og andre forurenende stoffer. Det forventes, at denne støtte vil forøge genvindingen af affaldsaggregater med to millioner tons i 2004.

(21) For så vidt angår kompostsektoren, er det ifølge WRAP en uudviklet sektor, som mangler en omfattende infrastruktur for indsamling, forarbejdning og kompostering af organisk affald (hovedsagelig affald fra haver og offentlige parker). Det skyldes de relativt høje kapitalomkostninger ved etablering af en infrastruktur og kompostprodukters lave værdi. Ifølge WRAP skal der ydes støtte til op til 20 projekter, som bl.a. kommer til at dække forarbejdning af organisk affald til basale kompostprodukter og fremstilling af mere avancerede produkter til havebrug ved at blande disse basale kompostprodukter med andre inputs for at fremstille mere avancerede produkter til havebrug. Disse slutprodukter vil for de flestes vedkommende blive anvendt inden for havebrug, landskabspleje og biodynamisk havebrug. Det forventes, at dette tiltag vil forøge genvindingen af organisk affald med 500 000 tons og andelen af komposterede produkter i disse sektorer. F.eks. udgjorde komposterede produkter i Det Forenede Kongerige mindre end 3 % i 2002 af de tre millioner kubikmeter råmaterialer, der blev anvendt inden for havebrug. Det produkt, der normalt bruges til denne slutanvendelse, er tørv. Ved at erstatte tørv med komposterede produkter vil man også høste de miljømæssige fordele af at kunne bevare tørvemoser.

2.2.3. *Støtteberettigede omkostninger*

(22) De britiske myndigheder har i beregningen af de støtteberettigede omkostninger medtaget de samlede investeringer, der er knyttet til genvindingsaktiviteten.

(23) For projekter vedrørende træ omfatter de støtteberettigede investeringer f.eks. segregerings-, spåntagnings- og opskæringsudstyr til forarbejdning af forskellige kvaliteter genbrugstræ, udstyr til bortskaffelse af forurenende stoffer, samt udstyr til oparbejdning af slutprodukter (f.eks. udstyr til farvning og udstyr til pakning i baller og sække). Med hensyn til projektet på sektoren for glas omfatter de støtteberettigede omkostninger udstyr til oparbejdning af glas til fintformalet glas. På plastområdet omfatter de støtteberettigede omkostninger udstyr til sortering og oparbejdning af affaldsplastik. På kompostområdet omfatter disse omkostninger udstyr til findeling, luftning, drejning og blanding af organisk affaldsmateriale. Endelig omfatter de for aggregaters vedkommende udstyr til sortering, sigtning, vask, knusning og formaling af aggregatmaterialer, således at de opfylder specifikke krav til slutanvendelser.

(24) Fra disse støtteberettigede omkostninger vil de britiske myndigheder trække de investeringsomkostninger, der er nødvendige for at overholde alle obligatoriske standarder. De vil ligeledes fratrække alle de nettofordele, som støttemodtageren opnår i en femårsperiode, alle produktionsstigninger i den pågældende femårsperiode, og enhver merindtægt eller andre fordele, som støttemodtageren opnår i den pågældende periode. F.eks. omfattede beregningen af fordelene i aggregat-projektet vedrørende Huntsmans Quarries Ltd et skøn over resultatet efter skat, herunder drifts-, finansieringsomkostningerne samt det samlede afgiftsbidrag baseret på de omkostningsberegninger, som virksomheden havde fremlagt. Til disse overskud, som anslås til 110 000 GBP, har de britiske myndigheder ligeledes lagt et skøn over Huntsmans' opsparede reserve ([8]), som anslås til 26 532 GBP. Fra disse fordele er der trukket forskellige ekstraomkostninger, f.eks. faste driftsomkostninger, som giver en værdiansættelse af nettofordelene i de første fem år på 109 632 GBP. I visse tilfælde, som f.eks. glas-projektet, forventes der ikke noget nettoresultat. Imidlertid vil WRAP forlange, at den relevante del af støtten tilbagebetales, såfremt der skulle fremkomme en nettofordel.

2.2.4. *Støtteintensitet*

(25) Tilskuddenes støtteintensitet må ikke overstige 30 %, forhøjet med de yderligere procentpoint, der tillades i henhold til punkt 34 i rammebestemmelserne for miljøbeskyttelse vedrørende projekter, der involverer små og mellemstore virksomheder og/eller som befinder sig i støtteberettigede områder.

(26) De britiske myndigheder vil sikre, at intet projekt modtager støtte til samme støtteberettigede udgifter fra andre kilder, såfremt den kumulerede støtte overstiger de støtteintensiteter, som gælder i henhold til rammebestemmelserne for miljøbeskyttelse. For at sikre, at disse principper bliver overholdt, vil støttemodtagerne blive anmodet om at tilvejebringe en erklæring vedrørende enhver anden støtte, som de har ansøgt om.

2.2.5. *Budget*

(27) Det samlede budget for WRAP's miljøordning er 20,3 mio. EUR. Det samlede budget for de tre træprojekter er 0,75 mio. EUR. For glas-projektet er budgettet 1 mio. EUR, og for plastik-projektet 3,3 mio. EUR. Budgettet for de 20 aggregat-projekter er 8,55 mio. EUR, og 5,7 mio. EUR for de 20 kompostprojekter.

2.2.6. *Rapportering*

De britiske myndigheder aflægger en gang om året beretning for Kommissionen om aktiviteterne under ordningen.

2.3. **WRAP's lejegarantifond**

(28) I lighed med WRAP's miljøordning støtter WRAP's lejegarantifond investeringer i genvindingsaktiviteter og har således til formål at bidrage til at øge affaldsgenbrugskapaciteten i Det Forenede Kongerige.

(29) Fonden indrømmer lejegarantier, som dækker leje af maskiner og udstyr til oparbejdning af affaldsmaterialer og industriprodukter på basis af disse materialer. Kun lejeaftaler med en varighed på mindst fem år vil kunne modtage støtte. Den højeste værdi, det enkelte aktiv kan støttes med under denne foranstaltning, vil være 5 mio. GBP. Med hensyn til den del af WRAP's lejegarantifond, som er anmeldt på basis af rammebestemmelserne for miljøstøtte, som er genstand for denne beslutning, gav de britiske myndigheder tilsagn om, at projekter, som involverer processer på det nuværende teknologiske stade, ikke vil kunne modtage støtte under lejegarantiordningen. Ved »nuværende teknologiske stade« forstås en proces, som gør brugen af et affaldsprodukt til fremstilling af et slutprodukt økonomisk fordelagtig og er almindelig praksis (f.eks. brug af affaldspapir til produktion af aviser).

([8]) Takket være produktionen af genbrugsaggregater vil Huntmans Quarries Ltd kunne skåne sine stenbrud af naturaggregater, hvilket vil kunne forlænge deres levetid.

(30) Ifølge de britiske myndigheder stiller leasingvirksomheder sig meget afventende med hensyn til at indgå leasingaftaler om udstyr til genvinding af affald. Det hænger sammen med den opfattelse, at det specialiserede udstyr, som anvendes i genvindingssektoren, har en lav gensalgsværdi. Som følge heraf betragter leasingvirksomhederne leasingkontrakter om sådant udstyr som en meget høj risiko, og derfor er de uforholdsmæssigt dyre.

(31) For at rette op på denne situation vil de garantier, som fonden indrømmer, dække den restværdi af udstyret, som under en løbende leasingaftale fortsat vil være leasinggivers aktiv, og som leasinggiveren vil sælge efter eller før udløbet af leasingperioden i tilfælde af leasingkundens konkurs. Inden leasingkontrakten underskrives, vil forvaltningsorganet fastsætte en restværdi for det pågældende aktiv efter forhandling med et panel af licensgivere. Fonden vil i to tilfælde blive pålagt at erhverve dette aktiv til den aftalte restværdi: enten såfremt leasingkunden går konkurs, eller såfremt aktivernes restværdi er mindre end den garanterede værdi ved udgangen af leasingperioden.

(32) Til brug for beregningen af nettosubventionsækvivalenten for disse garantier har de britiske myndigheder anvendt den metode, som er fastlagt i meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 angående statsstøtte i form af garantier ([9]), hvori det hedder, at subventionsækvivalenten er lig med (garanteret beløb × risiko) — præmie. For en investering på 100 000 GBP vil den garanterede restværdi typisk være 20 000 GBP. Ifølge Det Forenede Kongerige har en normal beholdning af kommerciel finansiering med sikkerhed i aktiver en risikofaktor på 10-20 % af misligholdelsesrisikoen. I betragtning af den højere risikoprofil, som er knyttet til de aktiviteter vedrørende affaldsgenbrug, der er dækket af fonden, skønner de britiske myndigheder, at det vil være relevant at anvende en højere misligholdelsesfaktor, nemlig 30 %. Subventionsækvivalenten for en investering på 100 000 GBP vil derfor være 20 000 GBP × 30 % = 6 000 GBP. Det vil ikke være sandsynligt, at der skal betales præmier til WRAP. Det betyder, at intensiteten for denne støtte vil være 6 000/100 000 = 6 %. Beregningen af denne støtteintensitet er baseret på den antagelse, at den garanterede restværdi fastsættes til 20 % af investeringens værdi. I visse tilfælde ville denne garanterede restværdi overstige 20 %. I sådanne tilfælde vil beregningen af støtteelementet variere tilsvarende. Under alle omstændigheder bekræftede de britiske myndigheder, at støtteintensiteten normalt ikke ville være højere end 15 %.

(33) Den afdeling af WRAP's lejegarantifond, som denne beslutning vedrører, drejer sig om anvendelsen af fonden på investeringer, som gennemføres af store virksomheder i ikke-støtteberettigede områder, og som er anmeldt under rammebestemmelserne for miljøstøtte ([10]). I lighed med WRAP's miljøordning har de britiske myndigheder i beregningen af de støtteberettigede omkostninger taget højde for alle de investeringer, som er knytter til genvindingsaktiviteter, det vil i dette tilfælde sige de investeringer, som er genstand for den garanterede leasingaftale. De britiske myndigheder vil fra disse støtteberettigede omkostninger fratrække fordelene ved investeringen i en femårsperiode.

(34) Lejegarantifonden udgør ca. 3,6 mio. EUR, som vil sætte den i stand til at garantere op til 12 mio. EUR i restværdier over en femårig periode (fonden vil fortsætte sine aktiviteter frem til den 31. december 2006). Eftersom denne fond primært er rettet mod små og mellemstore virksomheder, vil det sandsynligvis kun være få store virksomheder beliggende i ikke-støtteberettigede områder, der under alle omstændigheder vil kunne trække på denne fond.

(35) De britiske myndigheder underretter Kommissionen om aktiviteterne under ordningen.

3. BEGRUNDELSER FOR AT INDLEDE DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE

(36) Kommissionen nærer tvivl om, hvorvidt WRAP's miljøordning og WRAP's lejegarantifond vil kunne vurderes under rammebestemmelserne for miljøstøtte.

(37) Navnlig kan der i henhold til punkt 29 i rammebestemmelserne for miljøstøtte gives tilladelse til investeringsstøtte på basis af rammebestemmelserne, når virksomheder foretager investeringer på områder, hvor der ikke findes obligatoriske EF-standarder, samt når virksomheder skal foretage investeringer for at bringe sig i overensstemmelse med nationale standarder, der er strengere end gældende EF-standarder. Det var Kommissionens opfattelse, at investeringsstøtte, som tildeles under WRAP's miljøordning og WRAP's lejegarantifond ikke opfylder en sådan målsætning og reelt har til hensigt at sætte Det Forenede Kongerige i stand til at opfylde de målsætninger, som er fastsat i deponeringsdirektivet. Kommissionen bemærkede, at investeringsstøtte, som godkendes under rammebestemmelserne for miljøstøtte, sigter på at nedbringe udledningerne og forureningen, som forårsages af støttemodtageren under produktionsprocessen. Formålet med disse ordninger er forskellige: Det er støttemodtagernes samlede aktivitet (genvinding af affald), som formodes af have miljømæssige fordele. Kommissionen nærede tvivl om, hvorvidt formålet med rammebestemmelserne for miljøstøtte var gældende for sådanne situationer.

([9]) EFT C 71 af 11.3.2000, s. 14.

([10]) Med hensyn til garantier afgivet til store eller små og mellemstore virksomheders investeringer i støtteberettigede områder fandt Kommissionen i sin beslutning af 19. marts 2003, at de var forenelige med rammebestemmelserne for national regionalstøtte og med forordning (EF) nr. 70/2001.

(38) Selv ud fra den antagelse, at rammebestemmelserne for miljøstøtte fandt anvendelse på disse ordninger, var Kommissionen også i tvivl om, hvorvidt beregningen af de støtteberettigede omkostninger var i overensstemmelse med rammebestemmelserne. Det skyldes, at de britiske myndigheder medtog samtlige investeringer, der var knyttet til genvindingsaktiviteten, og fordi de ikke tilvejebragte tilstrækkelige oplysninger om, hvorledes de påtænkte at beregne støttemodtagernes fordele i en femårsperiode.

(39) Endelig gav Kommissionen udtryk for tvivl om, hvorvidt disse to ordninger kunne fritages direkte på grundlag af traktatens artikel 87, stk. 3, eftersom de britiske myndigheder ikke i tilstrækkeligt omfang havde påvist, hvorfor statsstøtten var nødvendig på dette område, og hvorfor det ikke ændrede samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

4. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

(40) Kommissionen modtog bemærkninger fra 29 interesserede parter. Disse bemærkninger indgik fra den tyske og den irske regering, fra Community Recycling Network, Local Authority Recycling Advisory Committee, Friends of the Earth, Consumers' Association, Soft Drinks Association, Coca Cola Enterprises Ltd, Composting Association, Soil Association Producer Services, Royal Society for the Protection of Birds, Recycling of Used Plastics Ltd, Nampak Plastics, Dryden Aqua, Glass Recycling Group Ltd, Knauf Insulation, Dr Andrew Smith og Dr Philip Jackson fra CERAM Research Ltd, Aggregate Industries UK Ltd, Hanson Aggregates Ltd, British Aggregates Association, Wood Recyclers Association, Wood Panel Industries Federation, Kronospan Ltd, Environmental Food and Rural Affairs Committee, Colin Pickthall, MP, David Kidney, MP; Helen Clarke, MP og Julia Drown, MP. Alle disse bemærkninger, bortset fra bemærkningerne fra British Aggregates Association, var positive over for WRAP-ordningerne.

(41) British Aggregates Association hævder, at den foreslåede støtte til sektoren for aggregater vil forskelsbehandle mellem forskellige typer affaldsaggregater. I henhold til British Aggregates Association vil støtte blive ydet til virksomheder, som genbruger affald på basis af opberedning af industrimineraler samt til virksomheder, som genbruger affald på basis af forarbejdning af skifer og lerskiferbrud. Ordningen vil derfor ikke kunne give nogen miljømæssige fordele, fordi det subsidierede genbrugsmateriale simpelthen erstatter andet materiale, som p.t. genbruges uden støtte.

(42) Bemærkningerne fra de øvrige interesserede parter er meget lig hinanden med hensyn til indhold og form. De peger på, at der findes et markedssvigt med hensyn til genbrug af forskellige affaldsprodukter, og på, at indsamlingen af specifikt affald i Det Forenede Kongerige er utilstrækkelig. Nogle bemærkninger gav udtryk for en erkendelse af, at en forhøjelse af afgiften på affaldsdeponering er en del af løsningen, men det kan ikke ske, før der er blevet udviklet billigere alternativer til deponering. Af bemærkningerne fremgår det, at ordningerne under WRAP vil bidrage til at få etableret sådanne alternativer og etablere markeder for genbrugsprodukter.

(43) Flere bemærkninger peger på den relativt lille støtte, som ydes af WRAP, og på den manglende væsentlige påvirkning af konkurrencen, for så vidt angår de involverede foranstaltninger. Samtidig understreges de positive virkninger af foranstaltningerne på miljøet med en reduktion af affald til deponering til følge. Nogle interesserede parter nævner mere specifikke fordele. F.eks. peger Royal Society for the Protection of Birds på de problemer, som rejser sig i forbindelse med udnyttelsen af tørvemoser og virkningen heraf på fugles levesteder. Ved at erstatte tørv med kompost vil man samtidig bidrage til at beskytte disse naturlige levesteder.

(44) Således finder samtlige interesserede parter, med undtagelse af British Aggregates Association, at der her er tale om et klart tilfælde af miljøstøtte, som bør fritages på basis af rammebestemmelserne for miljøstøtte.

5. BEMÆRKNINGER FRA DET FORENEDE KONGERIGE

(45) Med hensyn til spørgsmålet om anvendeligheden af rammebestemmelserne for miljøstøtte anfører de britiske myndigheder, at der ikke er nogen grund til at begrænse anvendelsen af disse rammebestemmelser til forurening, som forårsages af støttemodtageren, som anført i Kommissionens beslutning om at åbne den formelle undersøgelsesprocedure. De bemærker, at under punkt 42 i rammebestemmelserne for miljøstøtte kan der ydes støtte til affaldshåndtering. De minder også om, at rammebestemmelserne vedrører Fællesskabets strategi for affaldshåndtering, som gør affaldshåndtering til en »prioriteret målsætning for Fællesskabet med det formål at nedbringe risiciene for miljøet« ([11]). Det er derfor efter deres opfattelse forkert, at ordninger, som har til formål at forøge affaldsgenbrug, på forhånd skal udelukkes fra rammebestemmelserne for miljøstøtte.

([11]) KOM(96) 399 endelig af 30.7.1996.

(46) Med hensyn til punkt 29 i rammebestemmelserne for miljøstøtte fortolker de britiske myndigheder dette punkt derhen, at det blot betyder, at en virksomhed ikke kan modtage støtte, såfremt støtten alene er udformet med det formål at bistå den med at overholde en juridisk forpligtelse, som er pålagt den som et resultat af EF-lovgivningen. Hvis der ikke findes nogen relevant lovgivning, som en virksomhed skal overholde, således som det er tilfældet her, vil støtten kunne have den tilsigtede tilskyndende virkning, og en virksomhed er på ingen måde udelukket fra at modtage statsstøtte under rammebestemmelserne for miljøstøtte. De britiske myndigheder tilføjer ydermere, at der ikke i sig selv er pålagt en medlemsstat noget forbud mod at støtte virksomheder, som bistår den pågældende medlemsstat med at overholde sine forpligtelser i medfør af EF-lovgivningen. Derfor finder de britiske myndigheder, at disse to støtteforanstaltninger kan falde inden for anvendelsesområdet af rammebestemmelserne for miljøstøtte.

(47) Vedrørende spørgsmålet om støtteberettigede omkostninger citerer de britiske myndigheder punkt 37 i rammebestemmelserne, hvori det hedder, at »det kun er de ekstra omkostninger til de yderligere investeringer, der er nødvendige for at nå de opstillede miljømål, som er støtteberettigede«. Eftersom ordningernes miljømål er at forøge affaldsgenvinding, hævder de britiske myndigheder, at alle de ekstra omkostninger til de yderligere investeringer, der er nødvendige for at forøge affaldsgenvinding, dvs. alle de investeringer, som er knyttet til genvindingsaktiviteten, skal medtages i de støtteberettigede omkostninger. For så vidt angår beregningen af de fordele, støttemodtager opnår i en femårsperiode, har de britiske myndigheder opstillet en detaljeret beskrivelse af, hvordan disse beregnes i en række konkrete eksempler.

(48) Såfremt Kommissionens konkluderer, at rammebestemmelserne for miljøstøtte ikke finder anvendelse i den pågældende sag, fremfører de britiske myndigheder, at de to støtteforanstaltninger kan fritages direkte på basis af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c). Til spørgsmålet om støttens nødvendighed understreger de britiske myndigheder for det første, at der er truffet foranstaltninger til at forøge genvinding af affald, som er baseret på princippet om en internalisering af omkostningerne. Disse omfatter en stigning i afgiften på affaldsdeponering. Men i betragtning af, at omkostningerne ved affaldsdeponering før skat er så lave i Det Forenede Kongerige, ligger omkostningerne i Det Forenede Kongerige til affaldsdeponering efter skat fortsat et godt stykke under gennemsnittet for de europæiske lande, og vil ikke i sig selv være tilstrækkelige til at hindre for stor affaldsdeponering. Desuden sikrer det forhold, at der ikke finder nogen affaldsdeponering sted, ikke nødvendigvis, at der så også finder en genvinding sted. Det er grunden til, at de britiske myndigheder har konkluderet, at det er nødvendigt at rette sigtet mod genvinding direkte under WRAP-programmet. I henhold til bestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), kan støtte betragtes som forenelig med fællesmarkedet, såfremt den fremmer udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene i et omfang, der strider mod den fælles interesse. I det foreliggende tilfælde fremfører de britiske myndigheder, at de to støtteordninger tager sigte mod at støtte genvinding af affald, hvilket ligger helt på linje med Fællesskabets miljøpolitik. Derudover er støtten forholdsmæssig og påvirker ikke konkurrencen negativt. Støttebeløbene er relativt små, støtten rettes mod sektorer, hvor der er et markedssvigt, og brugen af konkurrerende bud sikrer, at der kun ydes den minimumsstøtte, som er nødvendig for at stimulere markedskræfterne.

(49) Til den specifikke indvinding fra British Aggregate Association svarede de britiske myndigheder, at affaldsaggregater, som påstås forskelsbehandlet, i virkeligheden er biprodukter af udvindingen af råaggregater. De britiske myndigheder finder ikke, at disse produkter er reelt affald, hvis genvinding kræver støtte, idet en sådan støtte også ville tilskynde til en stigende udvinding af råaggregater og ville kunne virke imod målsætningen om at fremme brugen og genvindingen af aggregater. De britiske myndigheder vil under WRAP's miljøordning begrænse deres støtte til genvinding af affaldsaggregater, dvs. aggregater, som er blevet brugt én gang, og aggregater, som er biprodukter af industriprocesser, bortset fra indvinding af råaggregater, såsom affald fra forarbejdning af mineraler, der opstår som følge af produktion af porcelæn, ler, kul og skifer.

6. **VURDERING AF STØTTEN**

6.1. **WRAP's miljøordning**

6.1.1. *Er der tale om støtte i den i traktatens artikel 87, stk. 1, anførte forstand?*

(50) Traktatens artikel 87, stk. 1, bestemmer, at »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, [er] uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.«

(51) I dette tilfælde finansieres foranstaltningen ved hjælp af statsmidler under WRAP-programmet. Dette giver en selektiv økonomisk fordel til visse virksomheder, der opererer i specifikke sektorer, i form af et tilskud. Brugen af en offentlig udbudsprocedure kan være med til at sikre, at støttens størrelse begrænses til det mindst nødvendige, men det fjerner ikke foranstaltningens karakter af støtte. Desuden kan de affaldsprodukter, som genvindes, omsættes på det internationale marked. F.eks. skønnes det, at op til 25 % af Det Forenede Kongeriges

plastikaffald blev eksporteret i 2001, mens der blev importeret 10 000 tons affaldsglas, primært fra Irland. Tilsvarende kan slutprodukter, som fremstilles på basis af genbrugsaffald (f.eks. strøelse til dyr eller aktivt kul på basis af affaldstræ eller sanitetsvarer, hvori indgår affaldsglas) også omsættes på det internationale marked. Af disse årsager indebærer WRAP's miljøordning statsstøtte i den i traktatens artikel 87, stk. 1, anførte betydning.

6.1.2. *Vurdering af støttens forenelighed med traktatens artikel 87*

(52) Kommissionen har vurderet, om de i traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, fastsatte undtagelser finder anvendelse. Undtagelserne i stk. 2 i traktatens artikel 87 kunne tjene som grundlag for at betragte støtten som forenelig med fællesmarkedet. Men støtten har ikke nogen social karakter og ydes ikke til enkelte forbrugere, den råder ikke bod på de skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, og den er heller ikke påkrævet for at opveje de økonomiske ulemper, som delingen af Tyskland har forårsaget. Undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), b) og d), som vedrører fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse, projekter af fælleseuropæisk interesse og fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven, kan heller ikke finde anvendelse. Under alle omstændigheder gjorde Det Forenede Kongerige ikke noget forsøg på at retfærdiggøre støtten på dette grundlag.

(53) For så vidt angår første del af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), nemlig støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene, bemærker Kommissionen, at støtten ikke vedrører formål som forskning og udvikling. Den findes heller ikke forenelig med rammebestemmelserne for statsstøtte med regionalt sigte eller forordning (EF) nr. 70/2000. Alle de projekter under WRAP's miljøordning, som var forenelige med disse to tekster, blev omfattet af en positiv beslutning fra Kommissionen den 19. marts 2003. Derfor omfatter WRAP's miljøordning pr. definition udelukkende de projekter, som ikke er forenelige med Fællesskabets regler om regionalstøtte eller støtte til små og mellemstore virksomheder.

(54) Det bør derfor undersøges, om denne ordning falder ind under en undtagelse i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), af andre årsager end dem, der er anført i betragtning 52 og 53. Kommissionen vil i de følgende betragtninger vurdere, hvorvidt WRAP's miljøordning er forenelig med rammebestemmelserne for miljøstøtte, og hvorvidt den er direkte forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

6.1.2.1. Vurdering på baggrund af rammebestemmelserne for miljøstøtte

(55) I sin beslutning af 19. marts 2003 anerkendte Kommissionen, at WRAP's miljøordning har miljømæssige fordele. Genvinding af affald er mere miljøvenlig end at deponere det på en losseplads. Imidlertid konkluderede Kommissionen i sin beslutning af 17. juli 2003, i sag C 61/2002 Shotton Paper — avispapirgenvindingssagen, som vedrørte investeringsstøtte til genvinding af affaldspapir, at rammebestemmelserne for miljøstøtte ikke fandt anvendelse på denne type støtte. Eftersom denne sag er en enkeltstående anvendelse af WRAP's miljøordning på den specifikke sektor for affaldspapir, må samme konklusion drages med hensyn til selve ordningen.

(56) Årsagerne til, at rammebestemmelserne for miljøstøtte ikke finder anvendelse, er følgende. Ifølge punkt 29 i rammebestemmelserne for miljøstøtte kan der ydes miljøstøtte »med henblik på virksomhedernes anvendelse af strengere standarder end gældende EF-standarder, eller når virksomhederne foretager investeringer på områder, hvor der ikke findes obligatoriske EF-standarder […]«.

(57) Den første mulighed, som er indeholdt i punkt 29 i rammebestemmelserne for miljøstøtte, som tillader støtte med henblik på virksomhedernes anvendelse af strengere standarder end gældende EF-standarder, finder ikke anvendelse i dette tilfælde. Støtten gives med henblik på at forbedre Det Forenede Kongeriges miljø generelt og bistå Det Forenede Kongerige med at opfylde sine forpligtelser i henhold til deponerings- og emballagedirektivet. Den gives ikke med det formål at sætte støttemodtagerne i stand til at forbedre de standarder, der gælder direkte for dem.

(58) Med hensyn til den anden mulighed i punkt 29 i rammebestemmelserne for miljøstøtte, som vedrører støtte til virksomheder, som foretager investeringer på områder, hvor der ikke findes obligatoriske EF-standarder, argumenterede Det Forenede Kongerige, at de relevante standarder blev anvendt på selve medlemsstaten og ikke på virksomheden, og at investeringsstøtten under rammebestemmelserne for miljøstøtte derfor kunne tillades. Kommissionen har i sin beslutning i sag C 61/2002 allerede forkastet dette argument. Denne undtagelse bør fortolkes i lyset af punkt 18, litra b), i rammebestemmelserne for miljøstøtte, hvori det hedder, at støtten »kan virke som incitament, så virksomhederne tilskyndes til at gå videre end de gældende standarder eller til at foretage

yderligere investeringer for at gøre deres anlæg mindre forurenende.« Kommissionen finder på grundlag heraf, at punkt 29 i rammebestemmelserne for miljøstøtte vedrører tilfælde af investeringsstøtte, hvor en virksomhed investerer for at forbedre sine egne miljøresultater og nedbringe sin egen forurening. Det er ikke tilfældet under den nuværende ordning.

(59) Kommissionen finder også, at der heller ikke er nogen andre bestemmelser i rammebestemmelserne for miljøstøtte, som finder anvendelse i det pågældende tilfælde. Kommissionen minder i denne forbindelse om, at driftsstøtte til fremme af affaldshåndtering kan tillades under de betingelser, som er fastsat i punkt 42 til 46 i rammebestemmelserne vedrørende affaldshåndtering. Imidlertid opfylder de pågældende foranstaltninger, som udgør investeringsstøtte, ikke disse betingelser.

(60) De britiske myndigheder forsøgte at adskille sag C 61/2002 Shotton Paper og den foreliggende sag og argumenterede, at der var tilstrækkeligt med forskelle mellem de to sager til at nå frem til forskellige konklusioner vedrørende anvendeligheden af rammebestemmelserne for miljøstøtte i denne sag. Især bemærkede de, at Shotton Paper-sagen involverede et meget større støttebeløb end de enkeltbeløb, som kunne ydes under WRAP's miljøordning, at der var tale om et udviklet marked, mens denne ordning var rettet mod de uudviklede markeder med et klart markedssvigt, samt at ordningen ydede støtte til en proces på det nuværende teknologiske stade, hvorimod de teknologier, som WRAP's miljøordning forsøger at fremme, ikke er testet på markedspladsen. Kommissionen er af den opfattelse, at disse argumenter er saglige og relevante inden for rammerne af diskussionen om den direkte anvendelighed af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c). Disse argumenter var imidlertid ikke overbevisende nok til at ændre Kommissionens juridiske fortolkning af punkt 29 i rammebestemmelserne for miljøstøtte, som har givet den anledning til at konkludere, at disse rammebestemmelser ikke finder anvendelse i det foreliggende tilfælde.

(61) Det må derfor konkluderes, at rammebestemmelserne for miljøstøtte ikke finder anvendelse på WRAP's miljøordning.

6.1.2.2. Direkte anvendelse af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c)

(62) Ydelse af investeringsstøtte til genvinding af affald er ikke indeholdt i rammebestemmelserne for miljøstøtte på trods af dens miljømæssige fordele. Det er derfor relevant at overveje, om denne type støtte opfylder kriterierne for at være direkte forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

(63) I henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), kan »støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse,« anses som forenelig med fællesmarkedet.

(64) Kommissionen bemærker for det første, at målet med denne støtteforanstaltning er at fremme genvinding af affald. Affaldsgenvinding er et væsentligt element i håndteringen af affald, som Kommissionen opfatter som en »prioriteret målsætning for Fællesskabet med det formål at nedbringe risiciene for miljøet« ([12]). Betydningen af denne målsætning blev understreget af direktivet om affaldsdeponering, i henhold til hvilket medlemsstaterne skal nedbringe bortskaffelsen af dagrenovation, og af emballagedirektivet, som kræver en kraftig stigning i genvindingen af emballageaffald. Affaldsgenvinding er således en erhvervsgren, som bør modtage støtte, fordi den har miljømæssige fordele både på nationalt og på fællesskabsplan.

(65) For at være forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), skal støtteforanstaltningen også stå i forhold til målsætningen, og må ikke ændre konkurrencevilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Kommissionen lagde i sin beslutning i sag C 61/2002 visse elementer ind af anerkendelse af proportionalitet af denne type støtteforanstaltning. I nærværende tilfælde konkluderede Kommissionen, at støtten til forøgelse af Shottons kapacitet til genvinding af affaldspapir ikke var forholdsmæssig, og heller ikke nødvendig, og førte til ubehørig konkurrencefordrejning. Kommissionen bemærkede for det første, at produktion af avispapir på basis af affaldspapir er en normal teknik på det nuværende teknologiske stade, som er økonomisk fordelagtig og er almindeligt anvendt. Det vil derfor ikke være forholdsmæssigt og nødvendigt at yde støtte til udvikling af sådant udstyr. Desuden konkluderede Kommissionen på baggrund af den store støtte (35 mio. EUR), som blev ydet til én enkelt virksomhed, som er en stor aktør på markedet for avistryk, at støtten ville indebære ubehørig konkurrencefordrejning.

(66) Kommissionen finder, at man, for så vidt angår denne støtteforanstaltning, kan komme frem til anden konklusion. De britiske myndigheder har på overbevisende vis argumenteret, at de projekter, som støttes under WRAP's miljøordning, ikke involverer processer på det nuværende teknologiske stade, som kan defineres som processer, hvor brugen af et affaldsprodukt til fremstilling af et slutprodukt er økonomisk fordelagtig og derfor

([12]) Fællesskabets strategi for affaldshåndtering. KOM(96) 399 endelig af 30.7.1996.

er almindelig praksis. Visse af WRAP-projekterne involverer teknikker, som kun er lidt testet på markedspladsen. Det synes at være tilfældet for glas-projektet, som indebar en formaling af glas med henblik på at lade det indgå i sanitetsvarer eller mursten, eller plastikprojektet, som involverer udstyr til automatisk sortering af plastikflasker (en proces, som normalt sker manuelt i Det Forenede Kongerige). Andre projekter, såsom træ, kompost eller aggregatprojekter, involverer aktiviteter, hvor brugen af affaldsprodukter som råmateriale ikke er almindelig praksis. F.eks. hvad angår træ, er udgifterne til affaldstræ, som forarbejdes til genvinding, normalt højere end udgiften til nytræ, som forarbejdes til en tilsvarende anvendelse, hvilket normalt gør dens brug urentabel. Eftersom denne støtteordning ikke støtter processer på det nuværende teknologiske stade, kan støtten anses for at være nødvendig.

(67) Med hensyn til foranstaltningens virkning på konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstater bemærker Kommissionen for det første, at støttebeløbene er væsentligt mindre end de beløb, der blev ydet i Shotton Paper-sagen. Den største individuelle støtte, som kan indrømmes under denne ordning, er 3,3 mio. EUR, sammenlignet med 35 mio. EUR i Shotton-sagen. Desuden er støtten for de fleste affaldsprodukters vedkommende spredt over adskillige projekter (op til 20, for så vidt angår kompost og aggregater). Alle på nær én af bemærkningerne fra interesserede parter udtalte sig positivt om projektet. Kun en enkelt bemærkning fra British Aggregates Association pegede på foranstaltningens mulige negative virkning på konkurrencen i aggregatsektoren, fordi der ville blive forskelsbehandlet mellem forskellige typer genanvendte materialer. Imidlertid forekommer det, at affaldsaggregater, som påstås at blive forskelsbehandlet, er biprodukter af udvindingen af råaggregater. De britiske myndigheder har argumenteret, at disse produkter ikke kan betragtes som ægte affald. Men i henhold til definitionen på affald i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ([13]) skal sådanne biprodukter generelt betragtes som affald. Desuden har Domstolen for De Europæiske Fællesskaber for nylig fastlagt kriterier for en bestemmelse i det konkrete tilfælde af, hvorvidt biprodukter kan betragtes som affald ([14]). Denne retspraksis ændrer ikke den generelle konklusion, at udvinding af biprodukter af råaggregater skal betragtes som affald. Ikke desto mindre finder Kommissionen, at det er legitimt ikke at yde støtte til genvinding af biprodukter udvundet af råaggregater. Ved at yde støtte hertil vil det få den uønskede virkning, at det tilskynder til at udvinde råaggregater, og det vil stride mod målsætningen om at fremme genvinding af materialer, der allerede er blevet brugt. Desuden ville de relevante projekter fokusere på affaldsaggregater, som i dag næppe genvindes overhovedet, navnlig affaldsaggregater med højt indhold af forurening fra jord, ler og andre forurenende stoffer. Situationen for sådanne aggregater adskiller sig klart fra situationen vedrørende udvinding af biprodukter af råaggregater. Kommissionen finder derfor, at der ikke finder nogen urimelig forskelsbehandling sted på området for aggregater.

(68) Desuden skal der ved bestemmelsen af, om støtten giver anledning til ubehørig konkurrencefordrejning, tages hensyn til de støtteintensiteter, som ydes til forskellige projekter. De britiske myndigheder har baseret deres beregning af de støtteberettigede omkostninger og de relevante støtteintensiteter på de principper, som er fastlagt i rammebestemmelserne for miljøstøtte. Kommissionen har allerede konkluderet, at rammebestemmelserne ikke finder anvendelse på den pågældende støtteforanstaltning. Men i betragtning af WRAP-miljøordningens miljømål er det relevant at lade sig lede af rammebestemmelserne for miljøstøtte med hensyn til den måde, de støtteberettigede omkostninger bør beregnes og de i dette tilfælde fastlagte støtteintensiteter.

(69) Med hensyn til spørgsmålet om de støtteberettigede omkostninger anføres det i punkt 37 i rammebestemmelserne for miljøstøtte, at »det kun er de ekstra omkostninger til de yderligere investeringer, der er nødvendige for at nå de opstillede miljømål, som er støtteberettigede«, hvilket normalt sker ved fra de støtteberettigede investeringsomkostninger at trække »omkostningerne ved en investering, som er teknisk sammenlignelig, men ikke giver samme miljøbeskyttelse«. De britiske myndigheder har under WRAP's miljøordning ikke trukket omkostningerne til sådanne sammenlignelige investeringer fra de støtteberettigede investeringsomkostninger. Denne metode synes at være berettiget i betragtning af foranstaltningens særlige karakter. Som forklaret i punkt 6.1.2.1 finder rammebestemmelserne for miljøstøtte anvendelse på støtteforanstaltninger, som har til hensigt at gøre visse produktionsprocesser mere miljøvenlige, ved at nedbringe forurenende emissioner. Det er årsagen til, at det i punkt 37 anbefales fra de støtteberettigede investeringsomkostninger at fratrække en sammenlignelig, mindre miljøvenlig investering. Men i den foreliggende sag er situationen imidlertid anderledes. Det er støttemodtagerens samlede økonomiske aktivitet (genvinding af affald), som er miljøvenlig. Det er derfor relevant at betragte samtlige investeringsomkostninger som støtteberettigede. Derudover har de britiske myndigheder som anbefalet i punkt 37 i rammebestemmelserne fra omkostningerne til disse investeringer fratrukket fordelene i en femårsperiode. De har givet Kommissionen en beskrivelse af, hvorledes disse fordele er blevet beregnet. Disse beregninger forekommer at være korrekte. De støtteintensiteter, som er beregnet på basis af disse støtteberettigede omkostninger, vil ikke overstige de tærskler, der er fastlagt i punkt 34 og 35 i rammebestemmelserne for miljøstøtte.

(70) Endelig noterer Kommissionen, at der er blevet anvendt en åben udbudsprocedure til at udvælge støttemodtagerne og fastlægge støttens omfang. Dette system er med til at garantere, at støtten begrænses til det mindst mulige og er forholdsmæssig.

([13]) EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Senest ændret ved beslutning 96/350/EF (EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32).

([14]) Se dom af 11. september 2003, i sag C-114/2001 AvestaPolarit Chrome Oy, endnu ikke offentliggjort.

(71) I betragtning af at støttebeløbene er relativt små, at de er beregnet i overensstemmelse med det princip, der er fastlagt i rammebestemmelserne for miljøstøtte, og fastlagt efter en åben udbudsprocedure, og eftersom der ikke er fremkommet bemærkninger, som på overbevisende vis påviser, at den pågældende foranstaltning skabte en ubehørig konkurrencefordrejning, kan det konkluderes, at WRAP's miljøordning ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

(72) I lyset af ovenstående konkluderes det, at WRAP's miljøordning er forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

(73) Kommissionen påtænker at ændre rammebestemmelserne for miljøstøtte, således at der udtrykkeligt heri tages højde for, at statsstøtte, som har overordnede miljøfordele for medlemsstaten eller Fællesskabet og ikke for den enkelte støttemodtager, kan godkendes. Med den manglende erfaring med hensyn til statsstøtte in mente vil sådanne tilfælde blive vurderet ud fra saglige hensyn. Kommissionen vil, indtil rammebestemmelserne er blevet ændret, anlægge samme kriterier som i nærværende beslutning på sager af tilsvarende karakter.

6.2. **WRAP's lejegarantifond**

6.2.1. *Er der tale om støtte i den i traktatens artikel 87, stk. 1, anførte forstand?*

(74) WRAP's lejegarantifond finansieres ved hjælp af midler, som er bevilget af staten under WRAP-programmet. Kommissionen bemærker, at fonden stiller garantier til rådighed, som dækker leasing af maskiner, der anvendes til genvinding af affald. Den sætter virksomheder, som ønsker at erhverve sådant udstyr, i stand til at lease på betingelser, som er mere favorable end på de normale markedsvilkår. Eftersom leasingkunderne ikke betaler nogen præmie for garantien, opnår de klart en økonomisk fordel med denne foranstaltning. Denne økonomiske fordel er specifik, idet kun virksomheder, som opererer på sektoren for genvinding af affald, kan trække på denne fond. Desuden kan de produkter, som fremstilles af disse virksomheder, omsættes på det internationale marked, således at denne støtteforanstaltning reelt kan påvirke konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstater. Derfor kan det af disse årsager konkluderes, at WRAP's lejegarantifond udgør støtte til leasingkunderne i medfør af traktatens artikel 87, stk. 1.

6.2.2. *Vurdering af foreneligheden med traktatens artikel 87*

(75) Kommissionen foretog i sin beslutning af 19. marts 2003 en detaljeret analyse af WRAP's garantifond set i lyset af Kommissionens meddelelse om statsstøtte i form af garantier. Den konkluderede, at garantifonden var i overensstemmelse med meddelelsen, og navnlig, at beregningen af subventionsækvivalenten var korrekt, og at støtteintensiteten blev skønnet til ca. 6 % i gennemsnit ([15]). Eftersom denne fonds mekanismer ikke har ændret sig og vil finde anvendelse på nøjagtig samme måde på store virksomheder i ikke-støttemodtagende områder, finder de samme konklusioner anvendelse på nærværende analyse.

(76) For det andet er denne støtte meget lig WRAP's miljøordning. Den eneste betydelige forskel mellem de to foranstaltninger er støttens form: tilskud med hensyn til WRAP's miljøordning, og en garanti i tilfældet WRAP's lejegarantifond. Ligesom WRAP's miljøordning tilsigter denne ordning at lette investeringsstøtte til genvinding af affald. I konsekvens heraf finder konklusionerne vedrørende foreneligheden af WRAP's miljøordning med traktatens artikel 87, stk. 2, og artikel 87, stk. 3, anvendelse på WRAP's lejegarantifond. Af samme årsager kan det konkluderes, at traktatens artikel 87, stk. 2, rammebestemmelserne for national regionalstøtte, forordning (EF) nr. 70/2001 ([16]) samt rammebestemmelserne for miljøstøtte, ikke finder anvendelse.

(77) Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt WRAP's lejegarantifond er direkte forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), har de britiske myndigheder forpligtet sig til ikke at give garantier til leasing af udstyr til processer på det nuværende teknologiske stade.

(78) For det andet kan beregningen af de støtteberettigede omkostninger sammenlignes med situationen under WRAP's miljøordning og de principper, der er fastlagt i punkt 37 i rammebestemmelserne for miljøstøtte. Kommissionen bemærker især, at de britiske myndigheder vil fratrække fordelene ved investeringerne i en femårsperiode fra de støtteberettigede investeringsomkostninger.

(79) Kommissionen bemærker ligeledes, at den højeste støtte til et enkelt aktiv under denne fond er 5 mio. GBP, at støtteintensiteten ikke vil overstige 15 %, og at garantiens maksimale mulige subventionsækvivalent er 750 000 GBP. I langt de fleste tilfælde vil dette beløb sandsynligvis være betydeligt mindre, idet værdien af aktivet vil være mindre, og støtteintensiteten vil generelt komme til at ligge på ca. 6 %.

([15]) Se beslutningens betragtning 83 og 84.

([16]) Den 19. marts 2003 vedtog Kommissionen en positiv beslutning om den del af lejegarantifonden, som var forenelig med rammebestemmelserne for regionalstøtte og Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001.

(80) Ud fra den betragtning, at ingen proces på det nuværende teknologiske stade vil kunne modtage støtte i form af garantier, og at garantiernes subventionsækvivalent i gennemsnit ikke vil ligge på et højt niveau, samt at støtteintensiteterne vil ligge betydeligt under de tærskler, der er fastlagt i rammebestemmelserne for miljøstøtte, kan det konkluderes, at garantier ydet under WRAP's lejegarantifond, ikke »vil ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse«. Eftersom det er formålet at tilskynde til genvinding af affald, som er en prioriteret målsætning for Fællesskabet, opfylder WRAP's lejegarantifond kriterierne for at blive betragtet som forenelig med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c) —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

WRAP miljøordning og WRAP's lejegarantifond er forenelige med fællesmarkedet i medfør at EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

Gennemførelsen af støtten tillades i overensstemmelse hermed.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. november 2003.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen